

Pel poble i per al poble

L'ús del català en la propaganda electoral —és allisonador de comprovar com pràcticament ningú no ha gosat prescindir-ne— ens ha permès de veure'n de tots colors. En general, no ens podem pas queixar, però hem hagut de constatar com n'hi ha que encara no es volen convèncer que qusn cal imprimir un text en català, a més dels serveis del tipògraf, i del gravador, i de l'impressor, cal comptar amb els d'un corrector expert, que sempre representen, certament, la part més exigua i insignificant del presupost.

Una de les faltes més elementals que s'hi han comès, i a dojo, és la que consisteix en l'escriptura del conjunt per el (o per els, dit altrament, la coincidència de la preposició per i l'article el (o els. Aquesta coincidència representa sempre una incorrecció gramatical. I si ens calia trobar-hi una excepció l'hauríem d'anar a buscar en algun cas especialíssim. Per exemple, aquell en què el representés el primer element del títol d'una obra literària: «Manifestava la seva preferència per El res de trenta-quatre». Fora d'algun cas com ara aquest —i encara—, com hem dit, la coincidència per el és sempre incorrecta: si és de la preposició simple per que hom es vol servir, davant un article definit del masculí, cal escriure pel o peis, perquè té lloc una contracció; i si hom volia recorre a la preposició composta per a, aleshores els resultats foren per al i per als, amb una contracció, també, del segon element de la preposició i de l'article.

Ja sabem que l'ús de la preposició composta per a és un dels punts conflictius de la gramàtica catalana. Però això no justifica que la conflictivitat es faci extensiva a una qüestió purament mecànica i plenament resolta. Diguem, doncs, que els candidats per el Congrés i per al Senat han estat elegits pel poble. Pel poble i per al poble.

ALBERT JANE